

תמנון הקריאה מאת: זוהר אביב

אפשר לומר, שהכתיבה שלי נובעת, מאי ידיעת זכויותיי. כילדה הייתי ביישנית נחבאת אל הכלים, לא משתתפת לא משתפת, ילדה מאוימת ושוקת, לא מודעת לזכויותיי בתור אדם על פני האדמה.

במושב היה ילד שנהג לאיים עלי, החביא לי את המחברות בפרדס, סטר לי לא פעם, חשתי מפוחדת אך לא ידעתי שזכותי להיות מוגנת, ספגתי הכל ורק ניסיתי להתרחק ממנו עד כמה שאפשר.

היה גם ילד אחר בכתה שלי, מקסים יפה תואר ומנומס, אספתי בשבילו גואגואים ופושטים, אך הוא לא הבין את הרמז ולא הציע לי חברות. אני כמובן לא הצעתי, כי לא חשתי את הזכות להיות נאהבת.

גם במכולת לא שמרתי על זכותי לקבל את התור שלי ותמיד דחפתי עצמי לסוף, ורק אחרי שכולם הלכו, גם אלה שבאו אחרי הרשיתי לעצמי לגשת לקופה.

בבגרותי חשתי את התווה ובוהו של הילדות מתגלגל בתוכי, וידעתי שעלי לרפאו.

למזלי מצאתי את כלי הריפוי- הכתיבה- כל ארבע הסדרות : חבורת כוח המוח, יד הפלא, מסע מצמרר וכוח הלב, נועדו לאפשר לי לחזור לילדות ולחיות אותה מחדש, הפעם בצורה אחרת, לא עוד הילדה הביישנית והמתבודדת. בספריי אני הגיבור היוזם המשפיע, הלוחם, המצליח להיות מקובל ומצליח לשנות את פני החברה, הגיבור הנלחם על זכויותיו ומגן גם על זכויות האחרים.

הכתיבה עזרה לי לרפא את הילד הפנימי שבי, אך לא רק היא, אט אט התחלתי להיפתח אל הקוראים שלי, והנה החל תהליך מוזר של ריפוי הדדי. הקוראים מתחברים לתחושות הכי פנימיים שלי, ומגלים את נבכי נפשם, ודרך גיבור הסיפור והזדהות עימו, מתוודעים אל עצמם, אל גבולותיהם, אל זכותם וזכות האחר, ולומדים מה מותר ומה אסור, וכמה כוח יש בידם לעשות שינוי.

כדי להתחבר לקוראים שלי אני מפרסמת את כתובתי בסוף כל ספר, ההתכתבות עם הילדים עוזרת להם ועוזרת לילד שבי, וההפריה היא דו סטרית. בסדרת 'יד הפלא' זהו רן השמנמן המזמין את הילדים לכתוב אליו ולעזור לו במאמציו להיות מקובל. ב'כוח הלב', איתן גיבור הספר מבקש ייעוץ בהתלבטויות גיל ההתבגרות וחיי האהבה שלו, ובכוח המוח איל קורן, משתף את הקורא בתעלומות, ובבעיות שהוא נקלע אליהן. ע"פ משנתו של אדלר, שתוף, התייעצות ובקשת עזרה, אלה הם הכלים המאפשרים קירבה בין אנשים. גיבורי משתמשים בכלים אלה וכך נוצר דיאלוג בין הקורא לביני דרך גיבור הספר. הדיאלוג יוצר רובד נוסף של קשר ביני לבין הקורא, וכך אני יחד איתם לומדת עוד על זכויות על חופש דיבור ומחשבה, על זכויות וחובות, יכולות ומיגבלות.

הקוראים מפנים מכתבם אלי או אל הגיבור עצמו. לעיתים הם כותבים, "אני יודע שמאחורי הדמות עומדת זוהר אביב אבל אני מבקש להתכתב עם הגיבור עצמו."

משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
הפיקוח ליישום חוק זכויות התלמיד

במהלך ההתכתבות הסתבר לי שאמנם אין שני בני אדם הזהים זה לזה לחלוטין, אך עם זאת יש בין כולם מכנים משותפים. הפסיכולוג קארל רוג'רס אמר פעם, כי "כל מה שהוא אישי ביותר- הוא גם הכללי ביותר" ואכן גיליתי במהלך השנים שהצרכים האישיים, הפחדים והחרדות העמוקים ביותר שלי, הם גם נחלתם של הקוראים. וברגע שאני משתפת את הקורא בפחדים שלי, הם מתמסרים ונפתחים ומספרים על שלהם. לדוגמה- באחד מספרי כוח המוח איל קורן, ראש החבורה משתף את הקוראים בדבר שהוא די מתבייש בו, ואומר- אגלה לכם סוד- דמיון מפותח זה בדרך כלל טוב, אך משום שלי יש דמיון מפותח מאד, נוצרה בעיה. אני פוחד מאד להישאר בלילה לבד בבית, כי אם אני שומע רחש הכי קטנטן, אני מיד מתחיל לדמיין מחבל על הגג או נחש מתחת למיטה. בעקבות קטע זה קיבלתי עשרות מכתבים כגון המכתב הנ"ל:

- נ. ס. כותבת - ב'חבורת כוח המוח (9) מסופר גם על איל שפחד להישאר לבד בבית. כמו שהוא גילה סוד גם אני יגלה את הסוד שלי. גם אני פוחדת להישאר לבד בבית. אני רואה שעדיין לא החלטת איך הוא לא יפחד להישאר לבד בבית. תוכלי לתת לי עצה?

ואני שואלת עצמי כיצד אתן לה עצה, אם אני עצמי עדיין לא פתרתי את הבעיה. ילדים רבים מתחברים לצורך של איל בתפיסת מנהיגות, ומחליטים להעתיק את השיטה להקים חבורת כוח המוח אמיתית בבית הספר שלהם ולפתור בעיות עם המוח ולא עם הכוח, וכותבים על הצלחתם. בזכות מכתבים אלה שהצגתי בתחרות מודלים בנושא מניעת פשיעה ואלימות בישראל, זכתה סדרת כוח המוח בפרס הוקרה מטעם מצילה, המשטרה והמשרד לביטחון הפנים. מכתב לדוגמא לאייל קורן,

אני אוהב את צורת כתיבתך וגם את העברת רצונותיך. אתה נורא דומה לי, אני גם ילדי שבדרך כלל אוהב לתפוס מנהיגות והתחברתי לשיטות שלך בהמון דברים. כשיש לך הרבה "דברים על הראש" אתה עמוס לחוץ ועצבני וכך גם אני. למדתי מספרך שאת הדרך האלימה פותרים עם השכל ואתה דוגמא מעולה לכך. להשיב בצורה אלימה זה כמו ליפול לכורי העכביש של העכביש. אני מנסה להידמות לך כמה שיותר - לדוגמא: היום ילד אחד משכבתי (דרך אגב אני בכתה ו') עצבן אותי. התעלמתי ממנו והוא התרגז והתחיל להרביץ לי. ואז חברי קרא למורה התורנית. כשהגענו אל המנהלת, לא היתה שום הוכחה לכך שהוא הרביץ לי, מכיוון שאין אחד שמעז להלשין עליו. אז הוצאתי מכיסי את הנייד שלי ואמרתי לו שהקלטתי את מה שקרה. הוא התחיל להילחץ, לקלל אותי ולהתפרע ואז המנהלת הבינה שהוא ילד מאד אלים והענישה אותו, וכך ניצחתי עם המוח. זוהר, מאד אשמח אם תשיבי לי הודעה בשם אייל קורן כך אדע שאני לא "מדבר לקיר". בזמן האחרון הוריי מקבלים שיחות מן המורה שלי שהשתנתי ואני כבר לא פועל בדרך אלימה ומאיימת, אני עכשיו שקט ואוהב לבדוק כל דבר בחשדנות כדי להיות בטוח.

ואני מקבל בשמן האחרון הערות טובות ביומן על שיפור הלשון שלי. מקווה לתשובה ש.י.

מכתב כזה בעצם מראה לי שהספר מצליח להביא לשינוי חברתי, ואין גבול לאושרו של הילד שבי, שלפתע הפך למשפיע.

סוגי המכתבים שאני וגיבורי ספריי מקבלים הם רבים - יש שמנדנדים ונותנים הוראות מה לעשות בספר הבא, יש שמבקשים שאכניס לאחד הסדרות, זו האהובה עליהם כמובן, דמות עם השם שלהם, יש הנותנים רעיון ומבקשים הקדשה, רבים מספרים שגם הם רוצים להיות סופרים ומבקשים טיפים לכתיבה, חלק מבקשים לראיין אותי ולעבודה בבית ספר ושולחים רשימה ארוכה של שאלות, לאלה אני שולחת קובץ מוכן מראש, כדי שלא אקרוס תחת הנטל. אני מחזירה לכולם תשובה, כדי שידעו שיש מי שמקשיב לכל עניין שהם מעלים. מישהו מתייחס ונותן תשומת לב. חשובים לי במיוחד המכתבים של הילדים שונאי הקריאה. כמו לדוגמה מכתב שקיבלתי לאחרונה -

זוהר היקרה,

אמא שלי קנתה לי את הספר הראשון בסדרת יד הפלא ומייד התאהבתי.
האמת היא שאמא כל הזמן מנג'סת לי לקרוא ספרים, כי היא בעצמה תולעת.....
הרגיז אותה מאד שאני לא קורא.
אני בן 10 וחצי - בכיתה ה' בבית ספר אמיר בפ"ת.
את הספר הראשון בסדרה וסיימתי תוך שלושה ימים.
אמא היתה נלהבת בהיסטריה ורצה לקנות לי ספר נוסף.
מאז קראתי ארבעה ספרים והתאכזבתי לראות שיש רק שישה.
אני אוהב מאד את רן השמנמן, את כותבת בצורה מצחיקה, קלילה ומותחת מאד.
איזו סידרה היית ממליצה לי לקרוא אחרי שאסיים את יד הפלא?
נ.

לילד כזה אני עונה ששמחתי לגרום לו לקפוץ ראש לתוך ים הספרים ואני מקווה שהבין שהמים חמימים ונעימים ואפשר לשחות בהם עד אין סוף, לחפש ולמצוא את מה שמתאים לו ואני בטוחה שיהיו עוד הרבה ספרים וסופרים שהוא יאהב. אני שמחה על מכתבים כאלה כי אני חשה שמילאתי יעוד בכך שהשבעתי על ילדים וגרמתי להם לשינוי. הילד שבי, שעמד בצד, התבונן בדברים ולא מצא דרך לשנות את פני החברה, מצליח עכשיו ובגדול. לעיתים אני מצליחה להיכנס ממש למשפחה ולחבר בין כולם, החום המשפחתי שהיה חסר לי בילדותי בגלל הורים שהיו עסוקים מאד בגידול תרנגולי הודו וטיפול במשק, פתאום עוטף אותי למקרא מכתב שכזה -

שלום לך זוהר אביב.

משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
הפיקוח ליישום חוק זכויות התלמיד

אנחנו : חן ושי אחים בגילאי 11 ו 9.
שאוהבים מאוד לקרוא את הספרים שלך מהסידרה של "חבורת כוח המוח".
גם בני הדודים שלנו אוהבים מאוד את הסידרה והיינו מאוד רוצים שתיכתבי עוד ספרים
של חבורת כוח המוח.

בינתיים סיימנו לקרוא את כל הספרים מ-1 עד 17

כתובת למשלוח דואר:
שי ו חן מרדכי ת.ד. 143
יסוד המעלה מיקוד: 12105

בהערצה שי ו חן

לעיתים היחסים שלי עם הקוראים מתפתחים ויוצאים ממסגרת ההתכתבות, אביא לפניכם ארבעה סיפורים שמהם תוכלו להבין עד כמה מורכבת מערכת יחסים וכמה תרומה יש לה לבניית ה'אני', הן של הקורא והן של הגיבור שבתוכי, שבסופו של דבר הוא אני. לפני שכתבתי את כוח המוח 7 התקשרה אלי אמא, וסיפרה על בתה דבי (שם בדוי) בת ה- 11.5 שנתגלה אצלה גידול במוח והיא היתה מאד שמחה אם הייתי באה לבקר אותה, כי היא מאד אוהבת את ספריי. כמובן שהסכמתי וביקרתי בבית המשפחה שוחחתי עם דבי המקסימה, שאני זוכרת ממנה לחיים תפוחות ואדומות חיוך אופטימי תמידי. שוחחתי עמה והבטחתי לה להכניס דמות שתשא את שמה בספר הבא - כוח המוח מספר 7, הבטחתי גם שהדמות הזו תהיה בריאה, ואת כל שדבי סיפרה לי על המחלה גילוייה ודרך הטיפול בה הכנסתי לספר אבל דרך דמות אחרת. דבי התקשרה כל שבועיים, כולה עליצות ושאלה מה עם הספר, ואני אמרתי סבלנות, לכתוב לוקח זמן ואחר כך לאייר ולהדפיס ולכרוך. כחודש לפני בת המצווה שלה, ולפני יציאת הספר לאור, אמא של דבי התקשרה להודיע שדבי במצב קשה, באתי והייתי איתה ברגעים האחרונים. לא אשכח את מלותיה האחרונות, - "מה יש בערוץ הילדים עכשיו?" היא שאלה. כי כזו היתה דבי ילדה של כאן ועכשיו, ושום דבר מלבד שמחה. היה לי קשה מאד להתאושש מעובדת מותה, שמרתי על קשר עם אמא של דבי, באחת משיחותינו שתפה אותי האם בהתלבטות אם להביא לעולם ילד נוסף. בתחילה אמרה שאינה רוצה להביא ילד נוסף לעולם אכזרי שכזה. בפגישתנו הבאה אמרה שהיא חייבת לעשות עוד ילד כי החיים ממשיכים וחייבים לחיות. והיא אכן נכנסה להריון וילדה את דניאל, שהיא כיום כבר בת 9. בשבוע שעבר קיבלתי טלפון נרגש מהאם- זוהר, רציתי לספר לך, דניאל התחילה סוף סוף לקרוא ספר שלך... היא נהנית מאד, ועד מעט זוהר... היא תגיע לספר של דבי.

אני חושבת שבמקרה הזה, אולי עזרתי לשמח את דבי בחודשי חייה האחרונים, אבל דבי עזרה לי הרבה יותר, היא לימדה את הילד הפנימי שבתוכי לקחת דברים בפרופורציה, ולהסתכל על החיים מפרספקטיבה אחרת.

מקרה נוסף - יום אחד התקשר אלי נער בשם יאיר, שסיפר שהוא בן 14 וביקש לשלוח אלי שירים שכתב. הוא שלח את השירים בפקס וסיפר שהחלום שלו הוא שהשירים יתפרסמו,

המשרד: רחוב השלושה 2 ת"א, מיקוד: 61092
כתובת אתר המשרד <https://pop.education.gov.il/student-rights/>
E-mail: tova.edu@gmail.com

משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
הפיקוח ליישום חוק זכויות התלמיד

שאלתי את יאיר היכן הוא לומד והוא סיפר שבבית ספר און בת"א שזה בית ספר לילדים חולים. שאלתי מדוע, האם הוא חולה? כי לפי השירים שכתב שתוכנם היה ציפורים נודדות, אהבה נכזבת, בקשת סליחה, נראה היה שהוא בריא ומאושר. יאיר סיפר לי שהוא סובל ממחלה נדירה שנקראת דיס אוטונומיה משפחתית. סיפר שאין לו מערכת עצבים, הוא לא חש כאב ולכן אמו בודקת אותו כל ערב אם אין לו דלקת או עקיצה שיכולה להזיק לו, כי הוא הרי כלל לא חש בה, אמו מכינה לו בכל יום אוכל בבלנדר והוא אוכל דרך צינורית בבטן כי אסור לו דרך הפה, אסור לו גם ללכת לים כי גרגיר חול שיעוף לו לעין עלול להרוס לו את הראייה מבלי שירגיש. כשהבנתי עד כמה חיי קשים החלטתי למלא כל משאלה שלו, הכנסתי אותו בתור גיבור הסיפור של כוח המוח 12, הפכתי אותו לילד רגיל, הכנסתי את שיריו, ואכן לאחר שהספר יצא לאור יאיר הוזמן לתוכניתו של מני פאר בטלביזיה, ויאיר חש סיפוק מהגשמת חלום, יאיר היום בן 21 אנחנו עדיין בקשר, תוחלת החיים של החולים במחלה זו היא 16 שנה, אולם בזכות הטיפול המסור של הוריו יאיר מחזיק מעמד, יש לו אחות שגם היא חולה במחלה אך מצבה פחות קשה, יאיר משתף אותי בחלומות שלו - בהם הוא רואה את יאיר הבריא נלחם בחולה, ובהתלבטויות שלו- מי תרצה להתחתן איתי? איך אביא ילדים לעולם. יאיר לימד אותי המון על כוח רצון, תעוזה, ומשמעות חיים אותה יש לבנות בעשר אצבעות. סיפור שלישי-

יום אחד התקשרה אלי אמא מחיפה ווביקשה שאכניס לספר הבא מקרה שקרה לבתה. היא סיפרה שבתה אופק, חגגה יום הולדת בחצר ביתה, ילד מכתה הרים אבן וזרק על כלב שעבר אלא שהאבן פגעה בעינה של אופק ואופק איבדה ראייה בעין ימין. הזדעזעתי למשמע הדברים וביקשתי לשוחח עם אופק, התחברתי למפח הנפש שלה לצער ולפחדים, והחלטתי שהמקרה מתאים לחבורת כוח המוח, כדי שילדים יראו כמה מסוכן להשליך אבנים. בכוח המוח 17 אותו הקדשתי לאופק הכנסתי מקרה של זריקת אבן, האבן פוגעת בראש החבורה איל קורן, ואף הוא מאבד ראייה בעין ימין. כל רגשותיו ויחסי הגומלין בינו לבין החבורה לקוחים מהמקרה של אופק. במשך הזמן שעבר מאז יציאת הספר, שמרתי על קשר עם אופק ואמה ושאלתי לשלומה, בספר הבא הקפדתי להתאים את מצב הגיבור שלי למצבה של אופק, שעדיין לא הראתה סימני החלמה.

בימים אלה אני כותבת את כוח המוח 19, התקשרתי לאמא של אופק ושאלתי על מצבה, אמא של אופק הסבירה שאין מרפא. הבטחתי לה שגיבור הספר ימשיך גם הוא לתפקד עם עין חולה ולא רואה, מתוך הזדהות עם אופק. אבל אז נזדעקה האם ואמרה- זוהר, לא! אסור שתשאירי אותו במצב הזה, את חייבת לרפא אותו, את לא מבינה מה קרה, אופק קראה את כוח המוח 18 והתחילה לבכות. היא ראתה שאיל לא נרפא והיא מאמינה שגם היא לא נרפאת בגלל זה, אנא ממך רפאי אותו, אופק מאמינה שאם עינו של אייל תתרפא, גם עינה תתרפא.

כמובן שמילאתי בקשתה. בעוד חודשיים יצא לאור כוח המוח 19 שם עינו של איל תהיה בריאה. אני מחכה לראות מה יקרה אחרי שאופק תקרא את הספר. אני מתפללת שאופק אכן תידבק מהגיבור ותבריא. זו בהחלט תהיה הוכחה לכך שניתן לרפא חולי בכוח האמונה.

דוגמה אחרונה לקשר מיוחד עם קורא.

משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
הפיקוח ליישום חוק זכויות התלמיד

סדרת יד הפלא מדברת על קבלת השונה ורוב המכתבים שרן השמנמן גיבור הספר מקבל הם מילדים שלומדים לקבל את האחר ולפעמים אף את עצמם. וכן מהורים שחשים שונים ומקבלים לגיטימציה לשונות שלהם.
למשל אמא ובן שכתבו יחד -

שמי א. ואני בן 8, מחיפה.

קראתי את ספרי יד הפלא- הם היו מאוד מרגשים, מצחיקים ומאוד נהינתי.
נ.ב. - בזכותך אני לא רק קורא הרבה, אלא אוהב מאוד לקרוא. ועכשיו מכתב מאמא שלי-
כאמא ומחנכת אני חייבת לומר כי מזמן לא נהינתי כל כך מספר.
בני ואני קוראים לסירוגין את ספרייך, הוא קורא עמוד ולחילופין אני קוראת לו.
מזמן לא מצאתי עצמי צוחקת ובוכה תוך כדי קריאה.
והיפה והמופלא מכול הוא לצפות בבני צוחק בקול ומתרגש נוכח הכתוב.
הרגע סיימנו את יד הפלא 4 .
הצלחת לגעת בנו במיוחד בשל העובדה כי מצאנו עצמנו מזדהים עמוקות עם רן ובמיוחד לקראת סוף הסיפור.
הדמעות התחילו להציף אותי ללא יכולת שליטה, בשל היותי אם חד הורית לבן מקסים אשר לא ראה את אביו מזה 4 שנים, קיבלנו לגיטימציה נוספת למצבנו.
גם אילון מאוד התרגש והחל לבכות. בתום הספר הייתה לנו תחושה טובה של מעיין קטרזיס.
אני רוצה להודות לך על שהצלחת לשמח ולרגש אותנו, העברת בדרך הומוריסטית מסר כה חשוב.

בהערכה רבה,

א.כ.

והרי דוג' למכתב מילדה שלמדה מספרי יד הפלא משהו על זכותו של כל אחד גם אם הוא נראה שונה, לחיים חברים ויחס -

לרן שלום.

שמי ספיר ואני בת 12 מהישוב חולון. קראתי את כל הספרים שלך ורציתי לומר שאתה פשוט גיבור..לא בגלל יד הפלא אלא בגלל איך שאתה מתאפק לא לכעוס על איך שצוחקים עליך. אני לומדת ממך המון, ומהספר יד הפלא 5 למדתי על היחס לעיוורים וכבדי ראייה. חוץ מזה רציתי לומר שיש אצלנו ילדה קצת שמנה ואני לא ממש הייתי חברה שלה... בזכותך ובזכות ספרייך ראיתי כמה היא מצחיקה(כמוך) ובעלת כישרונות רבים. להתראות בספר הבא עם הרפתקה חדשה, ספיר שנהב.

דוג' אחרונה לקשר מיוחד שפרץ את גבולות הכתיבה עם ילד בשם דיאל עמית.

"שלום רן, קוראים לי דניאל והייתי רוצה להיות חבר שלך בספר הבא, כי גם אני ילד מיוחד במיוחד."

שאלתי במה הוא מיוחד והוא ענה, **אני ילד עם אוטיזם. פי די די.** הבעתי רצון למלא בקשתו אולם הסברתי לו שאינני מכירה את הנושא מקרוב, דניאל ואמו הזמינו אותי אליהם לרמת גן, פגשתי ילד שנראה רגיל לגמרי והסתבר גם שהוא גאון מוכשר מצייר ושר (אולי ראיתם אותו שר את תן להיות חופשי ומאפשר בתחרות מלכת היופי). אמו הסבירה לי היכן מתבטא הקושי שלו והראתה קלסרים שלמים שכתבה הסייעת בבית הספר. ראיתי שדניאל סובל מבעיות תקשורת, ובעיות חברתיות, המשכתי בתחקיר והבנתי שיש רמות שונות לאוטיזם. החלטתי להכניס את דניאל כפי שהוא לספר, דניאל סיפר על קשיים בכתה ואני שילבתי את סיפוריו בספר יד הפלא 4 קסם של חבר. כמובן שדניאל ואמו היו שותפים במהלך הכתיבה עזרו נתנו רעיונות והתחשבתי בדעתם, פרסמתי בסוף הספר את הסיפור האמיתי שמאחורי הספר כי כפי שאתם רואים לעיתים הסיפורים שמאחורי הספרים הם לא פחות מרתקים מהסיפורים שבספרים. לאחר שהספר יצא לאור שמחתי לשמוע, שבני כתתו של דניאל קראו את הספר ומאז חל שיפור ביחסם אליו, כי כשילדים מבינים שדניאל אינו מתנהג כפי שהוא מתנהג מתוך כוונה רעה, הם פחות נרתעים ממנו ואפילו מנסים להתקרב ולעזור לו להבין את הסביבה. לאחר המקרה של דניאל כתבתי בסדרת יד הפלא גם על ילד עיוור, ועל ילדה כבדת שמיעה, בכל ספר אני מכניסה ילד עם קושי, כדי ללמד **עצמי** לקבל את השונה ולהיות סבלנית וסובלנית... ללמד את עצמי את סוד התקווה הסליחה וההתייחסות. וכנראה שיחד איתי לומדים גם הקוראים את אותו דבר. אני נוהגת להתייעץ עם קוראיי בכל עניין, אני בוחרת מתוך הילדים שאני מתכתבת איתם, כמה שנראים לי רציניים ושולחת להם את הספר בשלבי העריכה האחרונים כדי שיתנו הערות והארות. לילדים שעוזרים מעודדים כמובן שאני נותנת הקדשה בספר. כדי שתהיה להם מזכרת נצח וחותרמת על כך שעשו ופעלו והיו מועילים. **מה שאני רוצה באמת לעשות הוא להראות לילדים שאני מעריכה אותם, שהם חשובים, ושלדברים שהם עושים יש תוצאות. אני רוצה לתת לילדים כוח לשנות דברים. בספרי בדרך כלל דמויות הילדים הם שיוזמים ויוצרים את השינוי, והופכים את העולם לטוב ומובן יותר. הדמויות בספרים עושים את כל מה שלא עשיתי בילדותי, ורומזים לקורא, תעשה עכשיו! תיזום, תדבר, תשנה, דע והשתמש בזכויות שלך, כדי שלא תחוש החמצה כפי שאני חשתי.** משמח אותי לראות שבנות מתחברות לענייני רגש כגון ש. מחולון שכתבה כך- **אהבתי לקרוא את כוח הלב 9 בגלל שישנה דמות ששמה איתן, הוא בן 13 (גדול ממני בחצי שנה), והוא מתמודד עם בעיות שיכולות לקרות לכל אחד ואחד שנמצא בגיל ההתבגרות. הסיפור כל כך אמיתי. זה נורא מחמיא לי שבן אדם מבוגר כותב ספרים כמו יומן סודי משלו, על האהבה, אכזבות ועוד... תודה ותמשיכי כך.**

ועוד יותר משמח אותי לקבל מכתבים מבנים שקראו את כוח הלב והתחברו לרגש, האם יגיע הזמן ובנים ובנות ידברו באותה שפה??? הנה דוג' לילד שקרא את כוח הלב ...

מה שלומך?

משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
הפיקוח ליישום חוק זכויות התלמיד

היום התחלתי לקרוא את הספר: "כוח הלב"-9!
לא יכולתי לעצור את הקריאה!
נהנתי עד מאוד מכל רגע ורגע במהלך הקריאה!
יתר על כן צחקתי צחוק עז במהלכו.
אני חייב להודות כי הספר הלז הוא אחד הספרים המצחיקים ביותר שכתבת.
במהלך הקריאה יכולתי לחוש את אותן התחושות אשר עברו על הגיבור-איתן.
למעשה, די הזדהיתי עימו משום שכאשר אני רואה אדם הזקוק לעזרה אני עוזר לו.
בפרקים הראשונים התנהגותה של מיקה הייתה בלתי נסבלת בעליל. סברתי כי איתן יעזוב
אותה לנפשה ולא ירדוף אחריה אולם טעיתי. הוא פנה אליה בכדי לעצבן את מיכלי אך,
לאחר מספר פרקים החל לחבב אותה. סיפור כה ריאליסטי שניתן להזדהות עימו!
לא יכולתי לעזוב את הספר עד שסיימתי אותו...
לדאבוני הרב, השארת אותנו הקוראים במתח עד לספר הבאה...אוף אני לא יכול לשאת
את המתח אשר שרוי בליבי. אולי תרמזי לי במי איתן יבחר?
אני בטוח שהוא יבחר במיכלי מפני שהיו להם יחסי אהבה קודם לכן, אולם אם הוא יבחר
במיקה אני אופתע!
בנוסף לכך מתי תכתבי את הספר הבא בסידרה? אני מצפה לו בכיליון עניים!

שלך באהבה, בהערצה ובהמתנה
א.מ.

מכתבי הילדים מעודדים אותי להמשיך. כל שעלי לעשות הוא להישאר אני הבוגרת, ויחד עם
הילד שבי לכתוב סיפור שאני עצמי נהנית ממנו, אני חייבת לשמור על מתח בשביל עצמי,
להגיע למודעות בשביל עצמי ושמחה מאד על כך שילדים מתחברים ומזדהים איתי. הכתיבה
שלי מבוססת על שכל בכוח המוח, על רגש בכוח הלב, ועל תשוקה למקובלות ביד הפלא, וכל
קורא מתחבר לפחות אל אחד מהגיבורים ע"פ אופיו, ונטיית ליבו. משמח אותי שהגיבור שלי
שהוא הילד הפנימי שלי הפך מקובל. אני מחבבת את הקוראים והקוראים מחבקים את הילד
שבי, ומלווים אותו יד ביד לאורך הדרך, וכל תקוותי ותפילת הילד שבי, היא שלנצח לא יעזבו
את ידו.

בהזדמנות זו ברצוני לשבח את הפועלים למען זכויות הילד.
כולי תקווה שאני מצליחה לעזור בכך דרך הספרים. כי ספר כפי שהוכח במאמר זה, מביא
למודעות ושינוי, וכן מביא לסדר במחשבתם של הילדים. מקווה שספריי ימשיכו להיות כמו
תמנון התופס את הילדים מכל הכיוונים, מבחוץ ומבפנים, ונותן להם ידע והטמעה של
חוקים ונוסחאות, שלעיתים נשמעים יבשים אך בסיפור מקבלים צבע ופנים ומהם לומדים -
כמה מותר ועד לאן, מהי יכולתי ומהם מגבלותיי, היכן אני נגמר והזולת מתחיל. היכן הגבול?
מהו הכבוד, שיש לבקש אותו אך גם לתת אותו.
עד כמה אני יכול להשפיע לשנות ולתרום.
כי זו בעצם הנוסחה, לקבל ולתת, לשתוק ולדבר, והכי חשוב לדעת מתי ועד כמה, אני יכול.

המשרד: רחוב השלושה 2 ת"א, מיקוד: 61092
כתובת אתר המשרד: <https://pop.education.gov.il/student-rights/>
E-mail: tova.edu@gmail.com